

Sila Kristovog uskrsnuća

“Ako li Krist nije uskrsnuo, onda je neosnovano naše povijedanje, neosnovana je i vaša vjera. ... A ako Krist nije uskrsnuo, bez ikakve je vrijednosti vaša vjera.” (1. Korinćanima 15,14-17)

Biblijski tekstovi: 1. Korinćanima 15; Luka 24,44-47; Otkrivenje 20,5.6; Kološanima 2,12; 2. Timoteju 1,12; 1. Solunjanima 4,13-17.

Začudujuće je što se, čak i u svoje vrijeme, Pavao morao boriti s onima koji su nijekali uskrsnuće mrtvih. Na kraju krajeva, ljudi su u to vrijeme mogli vidjeti što smrt čini ljudskom tijelu. Znali su kako se leš raspada, zatim suši u prah, a onda od njega ne ostane gotovo ništa. A znali su također i da su mnogi ljudi već dugo mrtvi. Zapravo, većina ljudi bila je mrtva mnogo duže nego što su oni bili živi.

S ljudskog gledišta, uskrsnuće mrtvih njima nije djelovalo ništa vjerojatnije nego nama danas. I to je bilo sporno pitanje kojim se Pavao pozabavio. A to je bilo i ključno pitanje. Jer ako Isus nije uskrsnuo, onda On nije Onaj za koga se izdavao, onda križ nema nikakvog značenja i naši grijesi nisu plaćeni. U tom slučaju očaj je jedino što nam preostaje. Ali naš Gospodin je uskrsnuo, uzašao na Nebo i vratit će se da nas povede kući!

Ovog ćemo se tjedna usredotočiti na 15. poglavlje 1. Korinćanima i na njegov nauk o Kristovom uskrsnuću. Pod utjecajem pogleda na svijet u njihovom poganskom okruženju, neki u Korintu su govorili da nema uskrsnuća. U odgovoru na to Pavao potvrđuje važnost Kristovog uskrsnuća kao naše jedine nade u spasenje.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 533—541.

OBJAVLJIVANJE KRISTOVOG USKRSNUĆA

Pavao počinje 15. poglavlje 1. Korinćanima spominjući Evanđelje (1) *koje je on propovijedao Korinćanima*; (2) *koje su oni primili*; (3) *u kojem su stajali* i (4) *po kojem su bili spašeni* (1. Korinćanima 15,1.2). Taj uvod priprema čitatelja za ono što slijedi u tom poglavlju i pokazuje koliko je Kristovo uskrsnuće bitno za naše spasenje (vidi također Rimljanima 10,9.10). Kristovo uskrsnuće toliko je važan dio evangeoske poruke da njegovo nijekanje proturječi našoj vjeri u Njega.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,1-4; Luka 24,44-47; Rimljanima 1,1-4. Što je zajedničko tim odlomcima?

.....

.....

.....

U 1. Korinćanima 15,1-4 nalazi se sažetak Pavlove poruke. Nije bitno odnosi li se izraz “suglasno Pismima” na pojedine retke iz Starog zavjeta ili Stari zavjet kao cjelinu. Isusova smrt i uskrsnuće predstavljaju ispunjenje Božjih obećanja koja nalazimo u Starom zavjetu.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,2.11. Zašto u tim redcima pojmovi “vjerovanje” i “propovijedanje” dolaze zajedno? Kakav odnos postoji između njih?

.....

.....

Svi koji objavljuju da je Krist uskrsnuo, moraju najprije vjerovati da je Njegovo uskrsnuće povijesni događaj. U tom slučaju ulomak u 1. Korinćanima 15,5-8 igra presudnu ulogu u Novom zavjetu. Taj odlomak pruža čvrst biblijski dokaz da je Krista, nakon Njegovog uskrsnuća, vidjelo mnoštvo ljudi, od kojih su neki još bili živi u vrijeme kad je Pavao pisao tu poslanicu (1. Korinćanima 15,6).

Pavao u osnovi kaže: *Idite i pitajte ih sami što su vidjeli*. Toliko je bio uvjeren u istinitost Kristovog uskrsnuća.

Ti ljudi bili su očevici. Oni su bili upravo ono što je Isus rekao da će biti, “svjedoci toga” (Luka 24,48).

Koje razloge mi imamo za vjerovanje u Kristovo uskrsnuće? Uostalom, u koje još pojave, svjetovne ili duhovne, vjerujemo iako ih sami nismo vidjeli?

USKRSLI KRIST, NAŠA JEDINA NADA!

U 1. Korinćanima 15,9-19 Pavao objašnjava koliko su ozbiljne i strašne posljedice nijekanja uskrsnuća. Bez uskrsnuća za vjernike nema nade ni u sadašnjosti, a kamoli u budućnosti.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,9-19. Što gubimo ako Krist nije uskrsnuo?

.....

Stari poganski narodi uglavnom nisu vjerovali u uskrsnuće, pogotovo u grčkom svijetu s njegovim vjerovanjem u dualizam duše i tijela (prema kojem duša u trenutku smrti odlazi tamo kamo duše umrlih navodno idu). Pavao započinje taj odlomak u 1. Korinćanima 15,12-19 retoričkim pitanjem koje pokazuje njegovu duboku zbunjenost: *“Što? Kako je moguće da neki od vas govore da ne postoji takvo što kao što je uskrsnuće mrtvih?”* (1. Korinćanima 15,12, prijevod autora Pouke). Za Pavla je nevjerovanje u uskrsnuće nepojmljivo, pogotovo zato što je bilo tako mnogo očevidaca (1. Korinćanima 15,5-8). Što je još gore, bez uskrsnuća njihova vjera je izgrađena na laži, i oni su još uvijek u svojim grijesima.

On zapravo kaže da ako nema uskrsnuća mrtvih, onda (1) Krist nije uskrsnuo (1. Korinćanima 15,13.16); (2) naše propovijedanje je uzaludno (1. Korinćanima 15,14); (3) naša vjera je isto tako uzaludna (1. Korinćanima 15,14); (4) mi smo lažni svjedoci (1. Korinćanima 15,15); (5) naša vjera je isprazna (1. Korinćanima 15,17); (6) još uvijek smo u svojim grijesima (1. Korinćanima 15,17) i (7) onih koji su umrli jednostavno više nema (1. Korinćanima 15,18).

Bez uskrsnuća naše propovijedanje i naša vjera su neosnovani (1. Korinćanima 15,14). Grčki izraz preveden riječju “neosnovano” jest *kenos*. To je dobar prijevod, ali ima preširoko značenje. Tumači raspravljaju o tome znači li *kenos* “neosnovano” u smislu nedostatka istine (dakle “neistinito”), nedostatka rezultata (dakle “bez rezultata ili utjecaja”), ili nedostatka svrhe (dakle “bez svrhe”, “uzalud”).

Koje god bilo konkretno značenje, u scenariju u kojem uskrsnuće ne postoji, vjera je prikazana kao uzaludna, od grčke riječi *mataios* (1. Korinćanima 15,17). Premda se *mataios* ne razlikuje mnogo od *kenos*, smisao je u tome da je naša vjera, ako Isus nije živ, besplodna, zabluda, jer nam grijesi nisu oprošteni (1. Korinćanima 15,17). Bili bismo lažni svjedoci koji varaju druge i varaju sebe (1. Korinćanima 15,15).

Kakvog bi smisla imalo 15. poglavlje 1. Korinćanima ako mrtvi odmah odlaze na Nebo (ili u pakao)? Zašto je, dakle, shvaćanje i učenje da mrtvi spavaju toliko važno?

KRIST, NOVINA

Kad Isus ne bi bio živ, bilo kakvo očekivanje u pogledu budućnosti bilo bi obična zabluda (1. Korinćanima 15,12-19). "Ali sad, Krist je uskrsnuo od mrtvih." (1. Korinćanima 15,20) Njegovo uskrsnuće povijesni je događaj. Zato možemo biti sigurni da će svi koji su umrli u Kristu uskrsnuti o Njegovom dolasku (1. Korinćanima 15,20-23).

Pročitajte 1. Korinćanima 15,20-23. Što znači da je Isus "prvec nac umrlih" (u nekim prijevodima "prvina usnulih")?

.....

.....

Završetak sadašnjeg zlog doba bit će obilježen tjelesnim uskrsnućem onih koji su umrli u Kristu (1. Korinćanima 15,24; Otkrivenje 20,5.6). Kao posljednji Adam, Krist će vratiti kraljevstvo Ocu, obnavljajući Njegovu vladavinu nad ovim svijetom (1. Korinćanima 15,25-28). Kristovo pokoravanje Bogu (1. Korinćanima 15,28) mora se shvatiti u svjetlu odnosa između Adama i Krista. Kao posljednji Adam u planu spasenja (1. Korinćanima 15,45), Isus se u potpunosti pokorava Očevoj volji, što prvi Adam nije učinio.

U 1. Korinćanima 15,29-34 Pavao nastavlja svoju misao o ludosti nijekanja Kristovog uskrsnuća. On se koristi slikom krštenja, zato što je ono samo po sebi simbol vjernikovog sjedinjenja s Kristom u Njegovoj smrti i uskrsnuću (Rimljanima 6,3.4; Kološanima 2,12). Nema nikakvog smisla nijekati stvarnost uskrsnuća. Međutim, ono što je teško shvatiti jest što je Pavao mislio pod izrazom "oni koji se krštavaju mjesto mrtvih" (1. Korinćanima 15,29).

"Iznesena su razna mišljenja, ali je bolje tumačiti taj izraz kao da se odnosi na odluku nekih da se krste kako bi se o uskrsnuću mogli ponovno povezati sa svojim voljenima koji su umrli. Moguće je također da je odluka da se krste bila odgovor na uzoran život onih koji su umrli u Kristu. U tom slučaju, dakle, ljudi se nisu krštavali umjesto mrtvih, već zbog mrtvih." (Carl P. Cosaert, "1. Corinthians", *Andrews Bible Commentary: New Testament*, Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 2022., str. 1652)

Drugo, žrtvovati život bilo bi besmisleno kad ne bi bilo uskrsnuća (1. Korinćanima 15,30-32). U tom bi slučaju bilo bolje uživati u zadovoljstvima ovoga svijeta (1. Korinćanima 15,32).

Razmislite o Pavlovim riječima u 2. Timoteju 1,12. Kako je mogao biti tako siguran u pogledu budućnosti? Kako mi možemo biti sigurni?

USKRSLO TIJELO

U 1. Korinćanima 15,35-39 Pavao se ukratko osvrće na uskrslo tijelo. On počinje taj odlomak dvama pitanjima: "Kako uskrsavaju mrtvi? S kakvim li se tijelom pojavljuju?" (1. Korinćanima 15,35) Na ta pitanja odgovor nalazimo u 1. Korinćanima 15,36-49.

Pročitajte 1. Korinćanima 15,36-41. Kako taj tekst odgovara na pitanja iz 1. Korinćanima 15,35?

Pavao se koristi trima analogijama kako bi pomogao svojim čitateljima da shvate što se događa prigodom uskrsnuća. U prvom primjeru (1. Korinćanima 15,36-38) on zapaža da je tijelo poput sjemena koje mora najprije umrijeti (odnosno prestati biti sjeme) da bi na čudesan način postalo biljka. Pouka je jasna — uskrsnuće je Božje čudo. Drugo, usporedba s tijelima (1. Korinćanima 15,39,40) naglašava da je Bog na ovom svijetu stvorio različite vrste tijela za životinje i ljude, koja su prilagođena trenutačnom okruženju. Isto tako, naše tijelo bit će prilagođeno novim okolnostima u nebeskom svijetu. Ta se misao dalje razrađuje u analogiji s proslavljenim tijelom (1. Korinćanima 15,40,41), gdje se naglašava da slava uskrslog tijela uvelike premašuje slavu prethodnog — našeg ovozemaljskog, palog tijela.

Ta misao može se sagledati i u četirima usporedbama između našeg zemaljskog tijela ovdje i sada, i budućeg, uskrslog tijela. Prvo je zemaljsko, raspadljivo, slabo i tjelesno. Nasuprot tome, drugo je nebesko, neraspadljivo, silno i duhovno (1. Korinćanima 15,40-44). To ne znači da ne postoji kontinuitet između njih. Pavlova upotreba grčkog izraza *sôma* ("tijelo") i za sahranjenje i za uskrslo tijelo ukazuje na kontinuitet. S druge strane, četiri usporedbe koje se navode ukazuju i na diskontinuitet. Naša nova tijela (Bogu hvala) neće biti ista kao ova raspadljiva koja sad imamo. Izraz "duhovno" Pavao ne povezuje s nekim nematerijalnim postojanjem. Na drugim mjestima on kaže da će Isus "preobraziti naše bijedno tijelo i učiniti ga jednakim svome slavnom tijelu" (Filipljanima 3,21). Imat ćemo stvarna tijela, ali ona se neće trošiti niti raspadati. S obzirom na to da je jedino za što sada znamo propadanje, bolest i smrt, teško je zamisliti život bez toga, ali upravo nam je to obećano u Isusu.

Kako nam vjera da će naše tijelo biti preobraženo i savršeno pomaže da budemo snošljivi u pogledu naših fizičkih ograničenja danas?

KONAČNA POBJEDA NAD SMRĆU

Pročitajte 1. Korinćanima 15,54-57. Što nam taj ulomak govori o našoj konačnoj pobjedi nad smrću?

Pavao započinje posljednji odlomak u 15. poglavlju 1. Korinćanima neobičnom izjavom: "Tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstvo Božje." (1. Korinćanima 15,50) Mnogi koji čitaju Bibliju koriste tu izjavu kao potvrdu da Pavao brani nematerijalno postojanje na Nebu. Međutim, kontekst upućuje na nešto drugo. Paralelizam u 1. Korinćanima 15,50 otkriva da je izraz "tijelo i krv" paralelan s pojmom "raspadljivost", dok je "kraljevstvo Božje" paralelno s pojmom "neraspadljivost". Baš kao u 1. Korinćanima 15,42-49, Pavao ovdje suprotstavlja sadašnje tijelo (ili čak leš) s uskrsnim tijelom. Pokopano tijelo obilježava raspadljivost i smrtnost, dok se uskrslo tijelo odlikuje neraspadljivošću i besmrtnošću (1. Korinćanima 15,50.53.54). Jednostavno rečeno, Pavao kaže da se naša tijela trebaju podvrgnuti korjenitoj preobrazbi da bi baštinila Nebo.

Ukratko, Pavao se koristi pojmovima raspadljivosti i smrtnosti da bi ukazao na našu grešnu narav. U hebrejskim spisima izraz "tijelo i krv" označava palo čovječanstvo, zbog čega se naše tijelo mora preobraziti i pročištititi od svih nesavršenosti prigodom Kristovog povratka.

Tek kada naša grešna narav bude uklonjena (1. Korinćanima 15,54) i kad budemo proslavljeni (1. Korinćanima 15,51-53; 1. Solunjanima 4,13-17), ispunit će se objava: "Pobjeda proguta smrt." (1. Korinćanima 15,54) Tada će se pjevati onaj veličanstveni hvalospjev: "Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?" (1. Korinćanima 15,55) A sve će se to dogoditi prigodom Njegovog drugog dolaska (1. Korinćanima 15,51.52).

Razmislite: mi sklapamo oči u trenutku smrti i sljedeće što doživljavamo jest Isusov drugi dolazak, kada nas On podiže iz mrtvih. Bez obzira na to kada je vjernik umro, čak i ako je to bilo prije više tisuća godina, "u jedan hip, u tren oka", oživjet će "na glas posljednje trube; zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se preobraziti" (1. Korinćanima 15,52).

Tko se nije jadao nad tim kako brzo život prolazi? Upravo tako kratko će nam u našem osobnom iskustvu izgledati vrijeme do Isusovog drugog dolaska. Naša prva misao, kad se On bude vratio, možda će biti: "O, Gospodine, brzo si došao!" Kako nam ta misao pomaže da se lakše pomirimo s onim što se smatra "kašnjenjem" ili "odgađanjem"?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Ellen G. White, "Božji narod izbavljen", *Veliki sukob*, str. 500—513 (u izvorniku 635—652).

"Kristovo božanstvo je pouzdano obećanje vječnog života svakom vjerniku. 'Tko vjeruje u mene,' rekao je Isus, 'ako i umre, živjet će. Tko god živi i vjeruje u me, sigurno neće nigda umrijeti. Vjeruješ li ovo?' Krist ovdje unaprijed gleda u vrijeme svojega drugog dolaska. Tada će umrli pravednici ustati u neraspadljivosti, a živi pravednici uzet će se na Nebo ne vidjevši smrti. Čudo koje će Krist upravo učiniti, uskrsnuće Lazara iz mrtvih, predstavljat će uskrsnuće svih umrlih pravednika." (Ellen G. White, *Čežnja vjekova*, str. 435; u izvorniku 530)

"Zemlja se snažno zatresla kad je Božji glas pozvao usnule svece. Oni su se odazvali na taj poziv i ustali obučeni u slavnu besmrtnost kličući: 'Pobjeda, pobjeda nad smrću i grobom! Gdje ti je, smrti, žalac?! Gdje ti je, grobe, pobjeda?!' (Vidi 1. Korinćanima 15,55.) Tada su živi sveti, zajedno s onima koji su uskrsli, podigli svoje glasove, ispuštajući dugački, odzvanjajući poklič pobjede. Oni čija su tijela spuštена u grob sa znakovima bolesti i smrti, ustali su u besmrtnom zdravlju i snazi. Živi sveti preobraženi su u jedan mah, u tren oka, i podignuti su s uskrslima, da se zajedno sretnu sa svojim Gospodinom u zraku. O, kakav slavan susret! Prijatelji koje je smrt razdvojila ponovno su se sastali da se više nikad ne rastanu." (Ellen G. White, *The Story of Redemption*, str. 411,412)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razmislite o onima koji su bili očevici Kristovog uskrsnuća (Djela 1,22; 2,32; 3,15; 4,33; 5,30-32). Kako mi danas, skoro dvije tisuće godina nakon tog događaja, možemo biti "svjedoci" Njegovog uskrsnuća?

2. Kristovo uskrsnuće sastavni je dio evangeoske poruke (1. Korinćanima 15,1-4). Bez uskrsnuća objavljivanje Kristove smrti bilo bi beznačajno (1. Korinćanima 15,14). Kristova smrt, sama po sebi, bila bi beznačajna. Zašto? Što to govori o sili Kristovog uskrsnuća?

3. Razmislite malo o Pavlovoj neobičnoj izjavi: "Ako zbilja mrtvi ne uskrsavaju, jedimo i pijmo jer sutra mrećmo!" (1. Korinćanima 15,32) U čemu je poanta?

4. Razgovarajte u razredu o stanju mrtvih. Zašto 15. poglavlje 1. Korinćanima nema nikakvog smisla ako spašeni prigodom smrti bivaju odmah uzeti na Nebo?